Abstrakt

Íránský jaderný program představuje problém již mnoho let. Ačkoliv režim v Teheránu formálně nepřiznal, že usiluje o vytvoření jaderné zbraně, a toto nařčení popírá, mezinárodní společenství z postupu íránské vlády usoudilo, že snaha získat jadernou zbraň je opravdu jejím cílem. Spojené státy americké zareagovaly na vývoj íránského programu a snažily se jej buď omezit, nebo zastavit úplně. Bushova administrativa nebyla v tomto ohledu výjimkou. Ač se v průběhu let 2001 - 2009 v přístupu k Teheránu mnohé změnilo, jaderný program nadále postupoval a dodnes představuje velké nebezpečí. Otázku, jak nejefektivněji přistupovat k režimu a docílit toho, aby Írán nukleární zbraň nezískal, si kladli nejen američtí politici, ale i badatelé, odborníci a analytici. Tato práce porovnává koncepty navrhované akademickou komunitou s reálnou politikou praktikovanou Bushovou administrativou a zjišťuje, že se oba postupy poměrně lišily. Zatímco převážná část akademiků doporučovala administrativě ustoupit od ekonomických sankcí a agresivní rétoriky operující s možností vojenského zásahu, americká vláda sankce proti režimu naopak zpřísňovala a dále zvažovala možnosti intervence. Jelikož Írán nadále pokračuje ve svém programu, dá se usoudit, že přístup nedosáhl zamýšlených výsledků. Přinesl ovšem alespoň dílčí pozitivní vývoj (například získání podpory mezinárodní komunity) a proto se nedá jednoduše odsoudit jako naprosté selhání. Pro správnost postupu Bushovy administrativy hovoří i fakt, že současný americký prezident nadále pokračuje v Bushem nastavené politice.